ÇOCUK
YUVASI
AYLIK ÇOCUK MECMUASI
Mart 1966 x Sayı : 49 x 100 Krş.

SİZİN KÖŞENİZ

Okuyucularımıza duyurduğumuz BAHADIR mecmuası çok beğenildi.

Okuyucumuz Timuçin İlter BAHADIR'ın çok beğendiği bir yazısını bize gönderdi. Bunun sizlere de duyurulmasını istedi. Arkadaşınızın bu isteğini yerine getiriyoruz.

Bazı okuyucularımız, BAHADIR'ın temin edemedikleri sayılarını bizden istemektedirler. Bunun için P.K. 1253 - İstanbul adresine yazmalı ve istekleri tutarında posta pulu gönderilmelidir.

Çağların ötesinde bir çağdı...

Yukarda mavi gök, aşağıda yağız toprak yaratıldı... Sonra mavi gökle yağız toprak arasında Tanrı insan oğlunu var kıldı... İnsan oğlu üzerinde Türkler egemen olmasını bildi...

Ne mutlu çağdı o çağ, kişi o çağda yaşamalıydı.

İlerde gün doğusuna, güneyde gün ortasına, batıda gün batısına, kuzeyde gece ortasına kadar bütün Budunlar Türkün şanlı kılıcına boyun eğdiler... Göktürk kağanları; Bumın Kağan, İstemi Kağan, Mukan Kağan Ötükün'de oturup acunu yönettiler... Çinlilerin altınına, ipeğine, tatlı sözüne, değerli armağanlarına kanmadılar, kapılmadılar... Türk ordusu Kurt, Türk'ün yağıları koyun gibi oldu, kurdun önünden kaçan koyun gibi dağılıp gittiler... Türk Kağanı başlılara baş eğdirdi, dizlilere diz çöktürdü... Doğuda Kadırkan ormanına, batıda Demirkapı geçidine kadar Türk'ün sözü geçer, buyruğu yürür oldu...

Üstte gök çökmedikçe, altta yer göçmedikçe Türk budunu kim yok edebilir, kim tutsak edebilir? Türk budunu başkalarının töresini kendine göre edinmedikçe, başkasının yasasına boyun eğmedikçe, Türk yurdu, Türk budunu, Türk töresi bozulur mu? Türk kendine inandıkça, kendine döndükçe, başkasının yumruğu altında ezilir. üzülür mü?

Tuğlar yel yel uçuşurken, yağılar çil yavrusu gibi dağılıp kaçışırken, Türk adı bayrak bayrak dalgalanırken, Türk çerisinin gelişini Türk kılıcının parlayışını gören Yağılar korkuyla haykırırdı: «BOZKURTLAR GELİYOR, BOZKURTLAR GELİYOR!...»

ayşe ile ali
ŞİMDİ BEBEĞİMİ YIKAMANIN ZAMANI GELDİ...
ZIRR ZIRR
ALİ SENİNLE KONUŞMAK İSTİYOR AYŞE...
ŞİMDİ ONUNLA KONUŞAMAM ÇİĞDEM TEYZE.. BEBEĞİMİ YIKIYORUM
AMA MUTLAKA KONUŞMAK İSTİYORMUŞ...
ÖYLEYSE BENİM YIKANDIĞIMI SÖYLE !...
HÂLÂ BEKLİYOR !...
BEKLE ÇİĞDEM TEYZE.. AKLIMA BİR ŞEY GELDİ
ELEKTRİK KORDONUNA DOLAŞTIĞIMI SÖYLE
BUNA İNANMAZ Kİ AYŞE...
ÖYLEYSE ORTALIKTA GÖRÜNMEDİĞİMİ SÖYLE ONA..
AMA SENİNLE KONUŞTUĞUMU DUYUYOR
EV İŞLERİYLE UĞRAŞTIĞIMI ANLAT...
BU DA İYİ DEĞİL
SÜPÜRGEYLE MEŞGUL OLDUĞUMU SÖYLE !..
EN İYİSİ ALİYE ŞİMDİ TELEFONA GELECEĞİNİ SÖYLEMEK...
ALO ! ALO !.. ALO !...
MERHABA !... TELEFONDA BEKLEYENE KADAR KENDİM GELDİM...

ÇOCUK TİYATROSU & 5 PİYES

evgili Çocuk Yuvası Okuyucuları

Türk Ticaret Bankası'nın bir kültür
ri olan Keloğlan Çocuk Tiyatrosun-
manan piyesleri 5 yıldan beri mec-
nın sayfalarında sizlere duyurma-
lışıyor, fakat hiç bir zaman bu gü-
yeslerin konularını size tam olarak
k imkânını bulamıyorduk.

Çocuk Esirgeme Kurumu İstanbul
zi, çocuklara faydalı kitaplar y
maya karar verince ilk olarak bu
i bir kitap halinde topladılar.

Çocuk Tiyatrosu ve çocuk piyesl
ahneye konuşu ile ilgili bilgiler
u kitabın adı «ÇOCUK TİYAT-
e 5 PİYES» dir.

ABIN İÇİNDEKİLER :

Çocuk Tiyatrosunun önemi
Çocuk piyesleri sahneye nasıl nur
Çocuklar için tiyatro görgüsü
ler:

DUNCUNUN ÇOCUKLARI
EDEM BEBEK OLDU
ÜYALAR ÜLKESİNE BİR BİLET
LİŞ FEZADA
AMUK PRENSES ve KEOĞLAN

er çocuğun kitaplığı için en önem-
rlerden biri olan «ÇOCU TİYAT-
ve 5 PİYES», çocuk atro eser-
anında da büyük bir bouğu doldu-
tur.

itabın en güzel tarafarından biri
kitabı alanlar kitaplarına güzel
er kazandırırken Çcuk Esirgeme
umu'na da yardım etmiş olacaklar-
Çocuk kültürüne, çocuk ruh eğitimi-
hizmeti de amaçlarının arasına alan
cuk Esirgeme Kurumu İstanbul İl
erkezi, faydalı, kaliteli ve ucuz çocuk
itaplarını sizler için hazırlamaktadır.

«ÇOCUK TİYATROSU ve 5 PİYES» adlı kitabı bütün Çocuk Yuvası okuyucularına tavsiye ederiz. Kitabın fiatı 5 liradır.

15/Mart/1966 tarihinden itibaren, bu kitabı kitapçılarda ve Türk Ticaret Bankası şubelerinde bulabilirsiniz. Ayrıca Çocuk Esirgeme Kurumu İstanbul İl merkezinden şöyle bir mektupla isterseniz ödemeli olarak adresinize gönderilir :

Çocuk Esirgeme Kurumu
İstanbul İl Merkezi Başkanlığına

Yayınladığınız «ÇOCUK TİYATROSU ve 5 PİYES» adlı eserin ödemeli olarak adresime gönderilmesini rica ederim.

Adı Soyadı : .....
Adres : .....
.....
İmza

Mektubunuzu okunaklı olarak yazınız. Adınızı, soyadınızı ve adresinizi yazmayı sakın unutmayın. Zarfın üstüne yazacağınız adres de şudur :

ÇOCUK ESİRGEME KURUM
İstanbul İl Merkezi
Cağaloğlu
İstanbul

Kitabınız en kısa zama
olacaktır.

EŞSİZ MACERALAR

GÜNEY KUTBU FATİHLERİ

Kaptan Scott

GÜNEY KUTBUNU FETİKTEN SONRA GERİ DÖNERKEN DONARAK ÖLEN KAPTAN ST'UN HÂTIRA DEFTERİ BULUNDUĞU ZAMAN ŞU SATIRLAR OKU: «ARTIK BİR ŞEY ÜMİD ETMEYE HALİMİZ KALMADI. SONU AKLAŞTIĞINI HİSSEDİYORUZ.»

Antarktika'nın Beardmore buzulunda Kaptan Scott'a veda edeli yıllar geçti. Dönüş seyahatinde hayatımı kurtaran dostlarım şimdi ölmüş bulunuyorlar. Güney Kutbuna erişen 8 kişiden bir tek ben hayatta kaldım. Kraliyet Donanmasının yüksek komuta heyeti tarafından taltif edildim, fakat kıvandığım bir tek şey var sa o da, bir zamanlar Kaptan Scott'un «Terra Nova» gemisinde, ikinci kaptan olmamdır. «Terra Nova» pis kokan, makinelerin işlemesi için kömür kullanılan bir gemiydi. Fakat ikinci kaptan olarak vazife gördüğüm ilk gemi olduğu için onu se viyordum.

Londra'dan 1910 yılının Haziran ayında ayrıldık. Ümit Burnundan geçerek Avustralya'ya gittik. İşte o sırada Kaptan Scott, meşhur kâşif Amundsen'den kendisinin de Güney Kutbuna gitmek üzere olduğunu bildiren bir telgraf aldı. «Terra Nova» da telsiz olmadığından dünya ile alâkamız kesilmişti. Melbourne'da olmasaydık, bu haberi de alacağımız yoktu. Yeni Zelanda'ya yöneldik; orada 19 Si[illegible]ya [illegible]tı aldık, 34 de köpek... [illegible] dünya limanı olan [illegible] 29 Kasım 1910 da [illegible] 7 Aralıkta gör[illegible] Nova» nın gayet [illegible]cott'u çileden çı-

Anlatan:
Kaptan Scott'un arkadaşı
DOCAN LEASOR

karıyordu. [illegible]yecek stokumuz çabucak tü[illegible]yordu.

Yolculuk [illegible] türlü güçlükle devam ederk[illegible] kutup gecesi de başlamıştı. B[illegible] bir kış sürecek olan bu [illegible]zzam gece esnasında, yaz [illegible] hazırlanmaktan başka çare[illegible]tu. Güney seyahatinde Scot[illegible]damlarını ve erzağını Kutbun yakınındaki Beardmore buzuluna götürmek için motör, köpek ve attan faydalanacaktı. Beardmore'da atlar, köpekler geri gönderilecekti. Sonra Güney Kutbu platosuna Scottun 12 adamı üçerlik gruplar halinde tırmanacaklardı Sadece bir grup sona erişecek, diğerleri yardımcı vaziyetinde kalacaklardı. Dönüş imkânı sadece yardımcı gruplarla buluşmaya bağlıydı.

Ben üç arkadaşımla beraber bu gruplardan birinde bulunuyordum. Motörler bozulduğu

için bir müddet sonra, altı haftalık yiyecek maddesini sırtımızda taşıdık. Buluşma yerimize vardıktan sonra, 6 gün, Scott un grubunu bekledik. Sonra da onlarla beraber yolumuza devam ettik. İnancımız düzgündü ve başarımıza güveniyorduk.

Beardmore'a bir günlük mesafedeydik ki, müthiş bir kar fırtınası bizi durdurdu. Bu duraklama bizi yedek yiyecek maddelerimizi harcamak zorunda bıraktı.

Bütün güçlüklere ve karla boğuşmamıza rağmen, seyahatin birinci kısmını bitirdik.

20 Aralık günü Scott bizi iki gruba ayırdı. Bu gruplardan birini kendisi idare ediyordu, ötekini ise ben. 1908 de Schackleton'un ilk defa ulaştığı bu platoda soğuk rüzgârların tesiri artmaya başladı. Benim grubumda üç arkadaş daha vardı: Lashty, Crean ve Bowers... Noel arifesi Lashty için pek iyi geçmedi. Bir buzul çatlağından aşağı yuvarlandı ve teçhizatı dipten 80 metre yükseklikte bir çıkıntıya takılarak onun boşlukta asılı kalmasına sebep oldu. Kendisini oradan kurtarmak için bir hayli uğraşmak zorunda kaldık. 3 Ocak günü tam yola çıkmaya hazırlanıyorduk ki Scott çadırımıza geldi. Benden, Bowers'i kendi grubuna almasına müsaademi rica etti. Crean, Lashty ve beni geri göndermek istiyordu. Benim zaten seyahatin sonuna kadar Scott'u takip etmek ümidim yoktu. Bu, ümit edilemiyecek kadar güzel bir şeydi çünkü... 4 Ocakta arkadaşlarımızla vedalaşarak onlardan ayrıldık. Scott'un grubu Güney Kutbuna doğru seyahatine devam etti. Muazzam beyazlık içinde kayboluncaya kadar arkalarından baktık. Bu ayrılışı dün olmuş gibi hatırlıyorum. Kutba giden gruba yiyeceklerimizin çoğunu vermiştik. Bize ancak dört günlük gıda maddesi kalmıştı. Günde 17 mil yol katetmek suretiyle en yakın depoya varabilecektik. Fakat bir kar fırtınası bize yolumuzu kaybettirdi. Ocak ayının sonunda buzuldan kurtulabildik, fakat harap olmuştuk. Dişlerim sallanıyor, ayaklarım çürük içinde bulunuyordu. Yürüyüşlerde arkadaşlarım beni kayakların üstüne uzatıyorlar ve ben ellerimle kendimi idare ediyordum. Crean ve Lashty'ye, beni bırakıp

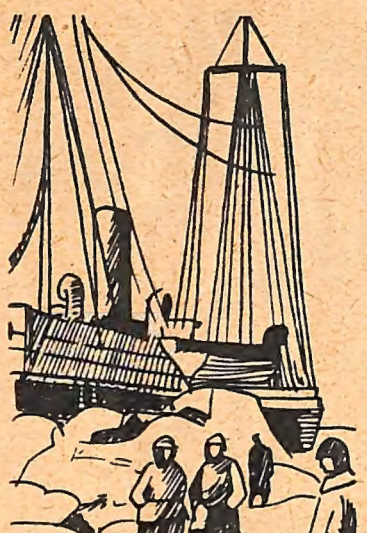

gitmeleri için yalvarıyordum. Üçümüzün birden ölmesi çok mânasız olacaktı.

Nihayet üçümüz birden kampa çok yaklaştığımız bir gün Crean, beni ve Lashty'i kurduğu çadıra yerleştirdi ve yardım aramak üzere uzaklaştı. Kamptan bize yardım göndermeleri için havaların düzelmesini beklemek zorundaydık. Artık herşeyden ümidimimizi kestiğimiz bir sırada arkadaşlarımızın ve köpeklerin seslerini duyduk.

28 Şubat 1912 de «Terra Nova» beni Yeni Zelanda'ya bıraktı.

Tekrar geri döndüğümüz zaman Kaptan Scott'un bir hayli başarı kazandığını duydum. Fakat Scott'un gitgide Kutba yaklaşan grubu, 16 Ocak günü, Norveç'li Amundsen'in yarışı kazandığını anlamıştı. Scott'un grubunda bulunan Bowers, Kutup ta önce farkedemediği, fakat yaklaştıkça siyah bir bayraktan başka birşey olmadığını anladığı Norveçlinin flâmasını ve kurdukları kampın artıklarını buldu. Norveç'liler yarışı kazanmış ve Güney Kutbuna ilk olarak ayak basmışlardı. Bu, bizim ve arkadaşlarımız için büyük acıydı. Artık Kutba kadar gitmeleri, sonra da hemen dönüş hazırlığına başlamaları icap ediyordu. 17 Ocakta Kutba vardılar. Ertesi gün de hemen dönüş seyahatine başlanılmıştı. Adamlarının sıhhî durumu, Scott'u endişeye sevkediyordu. Bowers ve Oates kar körlüğüne tutulmuşlardı. Evans kendisine düşen işi yapamıyacak kadar hastaydı. Nitekim 17 Şubatta öldü. Fakat hava ve gıda şartlarının kötülüğü onların her ümitlerini baltalıyacak kadar şiddetliydi. Dört gün sonra da Oates öldü. Kalanlar, her türlü güçlükle mücadele ederek yollarına devama çalışıyorlardı. Scottun hâtıra defterindeki son yaprakta 29 Mart 1912 tarihi ve şu satırlar vardı: «21 Ocaktanberi soğukla savaşıyoruz. 2 fincan çay yapacak kadar yakıtımız var. İki günlük de yiyecek. Her gün 21 mil mesafedeki depoya gitmek üzere hazırlanıyoruz, fakat çadırın dışında müthiş bir kar fırtınası hüküm sürüyor. Artık birşey ümit etmiye halimiz kalmadı Sonun yaklaştığını hissediyoruz. Yazık, fakat daha fazla yazamıyacağım.. A. Scott.»

Yaz gelince Atkinson kumandasında bir araştırma grubu Scott ve arkadaşlarını buldu Ve onları hiç yerlerinden kımıldatmadılar, çadırın direklerini çektiler ve çadır üstlerini örttü O kadar. Güney kutbu onları sonsuz uykularını uyuduklar yer olmuştu

102 KATLI GÖKDELEN

Dünyanın bu en yüksek yapısına bir kuş sürüsü çarpmış ve 500 kuş ölmüştü. Daha sonraları, bir bombardıman uçağı 78. kattan girmiş, öbür baştan çıkmıştı. Bu kazada 14 kişi ölmüştü. Kaza olurken yedi kat yukardaki kapıcı elindeki mecmuayı okuyor, bir şeyin farkına varmıyordu.

Öyle bir yer düşününüz ki yağmurlar orada bazan kırmızı renkte olsun, kar yerine düşeceğine göğe çıkın!.

Bütün bu olaylara New York'taki Empire State Building'in tepesindeki teraasta şahit olursunuz. Dünyanın en yüksek binasının tepesinde bulunan bu terasa bugüne kadar milyonlarca ziyaretçi gelmiştir.

Burada görülen acaip şeyler hava cereyanlarıyla izah edilir. Meselâ, kar, hava cereyanlariyle yere düşmez, yukarı doğru çıkar. Buna mukabil, bazan çatı üzerine yağan beyaz yağmurun nedenini daha şimse bulamadı. Binanın tepesini küçük zerrelerle kaplıyan acaip rüzgârın gizli sebebi bulunamadı. Bu binanın terasına çıkan en ağırbaşlı insanlar bile gizli delilik belirtileri gösterirler, hayaller görürler. Bazı hava şartları insanlara acaip seraplar gösteren şiddetli rüzgârlar doğurur.

İdarecilerden biri, gayet kapalı bir havada bir gün bekçilerden biriyle konuşurken garip bir olaya şahit oldu. 800 metre kadar yüksekte gökte garip gölgeler vardı. Biraz dikkat edince, bu gölgelerin kendi hareketlerinin akisleri olduğunu farketti.

Burası aynı zamanda şimşeklerin güzelliğini yakından seyretmek için en emin ve rahat yerdir. Şimdiye kadar buraya belki 500 defa yıldırım isabet etmiştir. Fakat binanın muazzam madenî iskeleti paratoner vazifesini görmekte ve bina hiçbir zarara uğramamaktadır. Hattâ bu muazzam paratoner, 500 metre çevresindeki bütün diğer binaları da korumaktadır.

Empire State Building'e ait rakamlar insanı hayretten hayrete götürür. Kapladığı saha bir hektardır ve bu arsanın kıymeti kare başına aşağı yukarı 550 dolar kadardır. Son olarak üzerine yapılmış olan televizyon anteni ile beraber binanın yüksekliği 482 metreyi bulur. Medenî iskeletin ağırlığı 60,000 tondur. İçinde kullanılmış olan mermer Fransa, Belçika, Almanya ve İtalya'nın bir çok ocaklarının birkaç yıllık üretimini temsil eder. Binanın duvarlarının içinden 5138 kilometre telefon ve telgraf teli ve 80 Km. boru geçer. Ze

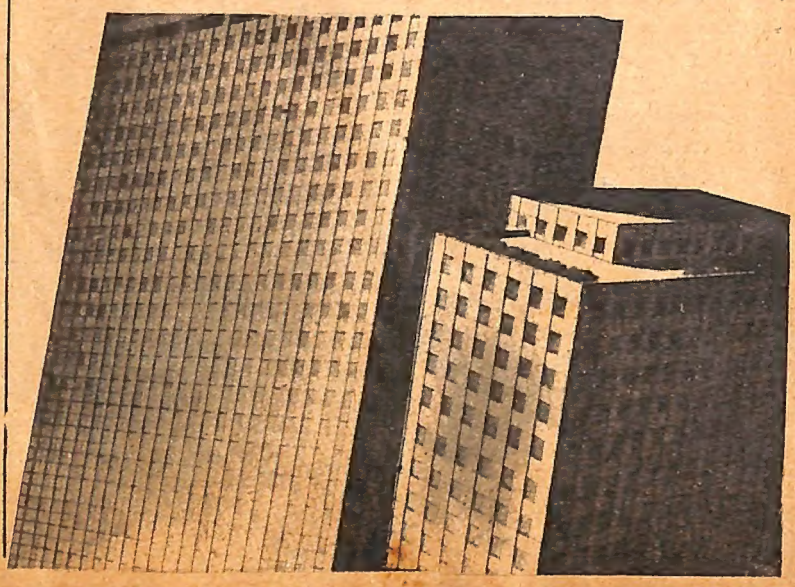

min katından 102 nci kata çıkan merdivenin 1860 basamağı vardır. Asansör adedi 72 dir, bunların kafesleri uc uca getirildiği takdirde 11 Km. lik bir tünel teşkil eder. Binanın içinde 300 adet ampul yanmaktadır ve bir memur yalnız bozulan ampullerin yerine yenilerini koymak için günde 8 saat çalışır. Her akşam 300 kadın binanın iç temizliği ile uğraşır.

Terası gezmeğe gelenler sade insan değildir. Burada yarasa ve çekirgelere sık sık tesadüf edilebilir. Şimdiye kadar 200 cins muhtelif böcek bu terasta yakalanmıştır.

Kapalı havalarda binaya kuşların çarptığı çok görülen bir durumdur. 1948 de, göç eden büyük bir kuş sürüsü binaya çarpmış, 500 ölü ve bir o kadar da yaralı vermiştir. Bu kuşların içinde 12 cins bulunmuştur.

Bir B—25 bombardıman uçağı pilotu, sis yüzünden aynı şekilde kaza yapmış ve bu kazada 14 kisi ölmüştü. Uçağın motorlarından biri, binayı 78 inci kat hizasından katetmiş ve bir tarafından girip öbür tarafından çıkmıştı. Diğer bir motor asansör tüneline düşmüştü. Benzin depoları infilâk etmiş ve bütün bu gürültüler olurken 7 kat yukarıda bir odacı elindeki resimli mecmuaya öyle dalmıştı ki, hiçbir şey duymamıştı. Bu hâdise binanın sağlamlığı hususunda bir fikir verebilir.

Bu yükseklik yüzünden zemin katla son kat arasında daima 2 ilâ 5 derece arasında bir ısı farkı vardır. Hattâ bir kış günü son kat — 27° kaydetmiş, zemin kat ise sadece — 13° de kalmıştır. Tepede rüzgârların hızı başkadır; 95 hattâ 130 Km. sür'atle esen rüzgârlara tesadüf edilebilir: hattâ 160 Km. dahi görülmüştür.

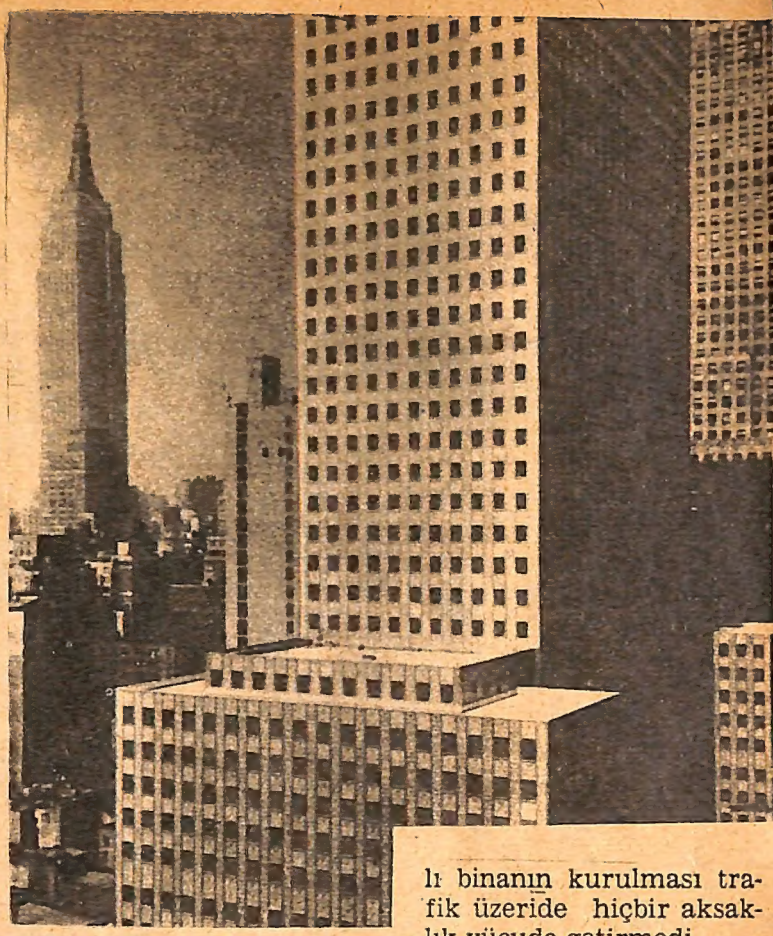

Empire State Building bugün dünya elektronik merkezidir. Altısı televizyonla ilgili olan dokuz şirket birleşerek ortaya koydukları iki milyon dolar sermaye ile 68 metre yüksekliğinde bir anten inşa etmişler ve neşriyat sahalarını 60 dan 112 Km. ye genişletmişlerdir.

Empire State Building'in inşa edildiği yer New York'un en kalabalık mahallelerinden biridir. İnşaat başladığı zaman, buradan günde 40,000 araba ve 200,000 yaya geçerdi. Buna rağmen bu 102 katlı binanın kurulması trafik üzeride hiçbir aksaklık vücude getirmedi.

Gelen malzeme sokağa, caddelere konamazdı. Bu sebepten inşaat programı, dakika esasına göre âyarlandı ve meselâ, Pennsylvania çelikhanelerinden çıkan çelik potreller, 80 saat sonra inşaattaki yerini almış bulunuyordu.

Açık ve berrak bir havada ve bir rehberin yardımiyle terasdan 40 Km. kadar uzak yerler görülebilir ve bazı noktalar tesbit edilebilir.

Gece de, gündüz de bu terastan bakan insan bir periler âlemini seyreder gibi olur. Bir turist şöyle demiştir:

— «New York'un dış mahallelerini mi soruyorsunuz?. Güneş!.. Yıldızlar!..»

KAHRAMAN GEMİ

İkinci Cihan savaşının en şiddetli günlerinde düşman donanmasına tek başına büyük darbe indiren gemi-nin hikâyesi.

Houston'un erleri, subayları donanmanın en iyi eğitim görmüş cesur denizcileriydi. Houston kruvazörü, 2 nci Dünya Savaşında, Sunda Boğazında deniz tarihinin en muhteşem savaşlarından birinde göçüp gitmeden evvel, Japon İmparatorluk Donanmasiyle yaptığı çeşitli harplerde damgasını defalarca düşman gemilerine vuran cesur ve kahraman bir gemidir.

Denizcilerin büyük sevgisini kazanan kaptan Albert Rooks 1941 de geminin kumandanı olmuş, ikinci kumandanlığa da yine tanınmış bir subay olan D. W Robert getirilmişti.

Houston faciasından kurtulan geminin eşsiz kahramanlığını anlatan şarkılar onun ismini ölmezleştirdi.

Pearl Harbour baskını yapıldığı zaman Houston harbe iştirak edebilecek vaziyetteydi.

Fakat bazı noksanları vardı. Yangın kontrol tesisatında lüzumlu değişiklik yapılmamıştı. Gemi Birleşik Devletlerdeki deniz üslerinden çok uzak olduğu için gözden geçirilmemişti. Bazı kısımları son sistem değildi. Buna rağmen diğer gemiler gibi Houston da gayet muntazam ve temizdi.

1942 yılının şubatında, Japonlar Filipinlerden Borneo'ya geçtiler. Muazzam bir Japon dalgası bütün bu bölgeyi kaplamıştı. Houston'un erleri bu tehlikeden habersiz, gemilerine ve kaptanlarına güveniyor ve bir an evvel düşmana saldırmak için sabırsızlanıyordu.

1942 senesinin 4 şubatında Birleşik Devletlerin Houston ve Marblehead kruvazörleriyle Hollandanın De Ruyter ve Tromp isimlerindeki iki kruvazörü 4 Amerikan ve 3 Hollanda destroyeri ile birlikte, Macassar boğazından güneye doğru ilerliyen bir Japon gemi topluluğunun yolunu kesmek üzere doğu yönünde hareket ettiler. Bali adasını geçtiler. Gayet yüksekten uçan 54 Japon uçağı Amerikan gemilerine karşı hücuma geçti ve atılan bombalar gemileri darmadağın etti. Ağır yara alan gemiler oldukları yerde kaldılar.

Houston bir müddet çılgınca savaştı. Üç taretinden birisi kullanılmaz hale gelmiş 48 ölü ve 20 yaralı vermişti. Japon konvoyu güneye doğru ilerlemekte devam ediyordu. 27 Şubat sabahı Houston diğer müttefik gemilerin eşliğinde bir torpido uçağının saldırısını atlattı. Aynı gün öğleden sonra Amerika, Britanya, Hollanda ve Avustralya donanmalarından kurulu bir filo en büyük deniz seferine çıktı. Filo geceli gündüzlü daimî hava hücumlarına uğradığı için daha savaşmadan yıpranmış durumdaydı.

Fakat vakit gelmişti. Japonları ne yapıp yapıp durdurmak ve zaman kazanmak lâzımdı. Japon kuvvetleri Malaya adalarının son ucu olan Cava kıyılarını dövüyor, daha güneydeki Avustralya büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bulunuyordu.

Bu sırada filo yola çıktı. 5 kruvazör bir sıra halinde uzanıyor, sağda 3 İngiliz, solda 2 Hollanda ve arkada 4 Amerikan destroyeri muhteşem bir görünüşle ilerliyordu. Bu savaş deniz tarihine Cava Deniz Savaşı adıyla geçmiştir.

Savaş öğleden birkaç saat sonra başladı. Filo, 9 Japon kruvazörü ve 13 Japon destroyeriyle karşılaşmıştı. Fakat ufukta insan ve malzeme yüklü Japon gemileri sayılamıyacak kadar çoktu. Houston'un başındaki 2 taret süratle harekete geçerek en yakın düşman kruvazörüne ateş açtı ve altıncı salvoda düşman gemisine bir isabet kaydetti. Saat 5 e doğru Houston'un hedefi alevler içindeydi. Bundan sonra bir diğer düşman kruvazörüne

teş açılarak birkaç dakika içerisinde isabetli atışlar kaydedildi.

Saat 5.30 a doğru Exeter gemisi isabet alıp da savaş dışı kaldığı sırada Houston da arkasındaki yağ tanklarını kullanılmaz hale getiren 200 milimetrelik bir obüs yedi. Fakat birinci ve ikinci taret toplarının alev saçan ve ateş kesilen namluları düşmana aman vermiyordu.

Gece... savaş bir facia halini aldı. Gitgide azalan filo gemilerinden çıkan alevler etrafı gündüz gibi aydınlatıyordu. Houston'a eşlik eden kruvazörlerden Jupiter, Java ve De Ruyter gemileri birer birer battılar. İngiliz destroyeri Encounter denizdeki tayfaları kurtarmaya çalışıyordu. Amerikan destroyerleri ise Soerabay'a dönmek emrini almışlardı.

Gece yarısından önce, Tuğamiral Doorman yavaş yavaş batan De Ruyter amiral gemisinden Houston ve Perth kruvazörlerine şu emri gönderdi:

«Houston ve Perth, Gecikmeden Batavia limanına gidiniz.

28 Şubatta Houston ve Perth kruvazörleri Sunda boğazına doğru ilerleyip kurtulmak isterlerken uzaktan düşman gemilerinin kocaman gövdeleri göründü. Avusturya gemisi Perth derhal ateş açtı, Houston'un 1 ve 2 numaralı taretleri harekete geçti. Houston ve Pert en aşağı 5 Japon kruvazörü 11 destroyeri 35 yardımcı gemi sayılamıyacak kadar çok uçak ve torpitobatları ve çıkarma gemilerinin ateşi altında kalmışlardı.

Birçok Japon destroyeri'nin alevler içinde kaldığı görülüyor, pek yakındaki bir Japon gemisi sulara gömülüyordu. Gemiler arasındaki uzaklık o kadar kısaydı ki makineli tüfekler bile harekete geçmişti. Fakat cephanesi tükendiğinden Houston'un son saati yaklaşıyordu. Gece yarısına doğru bir torpito makine dairesinin yanındaki hücreye isabet ederek en büyük buhar borusunu patlattı. Kızgın buharlar makine dairesindeki askerleri öldürdü.

Houston hâlâ ateş ediyordu. Saat on ikiyi yirmi geçe tam bir isabet aldı ve alevler içinde kalan iki numaralı taretten ancak beş kişi kurtulabildi. Önünden ve arkasından alevler yükseliyordu. Ertesi sabah bu azametli ve cesur gemi bir enkaz yığını halini almış, güvertleri delik deşik olmuştu.

Kıymetli komutan Rooks artık her şeyin bittiğini görüyordu.

Komutan Rooks işaret subayı Eusigen Herbert'e dönerek titriyen bir sesle «Söyleyiniz», dedi. «Herkes gemiyi terketsin».

Bunlar Rooks'un son sözleri oldu. Onun ölümü üzerine yönetimi ikinci komutan Robert aldı. Houston henüz yola devam edebildiği için gemiyi terketmek emri pek yerine getirilmedi. Houston besinci defa olarak isabet aldı. Japon destroyerleri ve torpitobotları geminin batmak üzere olduğunu görünce av köpekleri gibi saldırıyorlar kruvazörün güvertelerini delik deşik ediyorlardı. «Gemiyi Terket» emri neden sonra yerine getirildi. Tayfaların bir kısmı denize atladı bir kısmı sonuna kadar makineli tüfek başında kaldı. Houston 1 Mart 1942 de Sunda boğazının karanlık sularına gömülürken birinci ve ikinci komutanlarını da beraber götürüyordu.

Ertesi sabah Cava sahillerinin Japon ölüleri ve Bantam körfezi derinlikleri Japon gemi enkazlariyle dolmuş olduğu görüldü. Houston tek başına düşmanlarına büyük bir darbe indirmişti.

ZEYNEP

SİHİRLİ LÂMBA

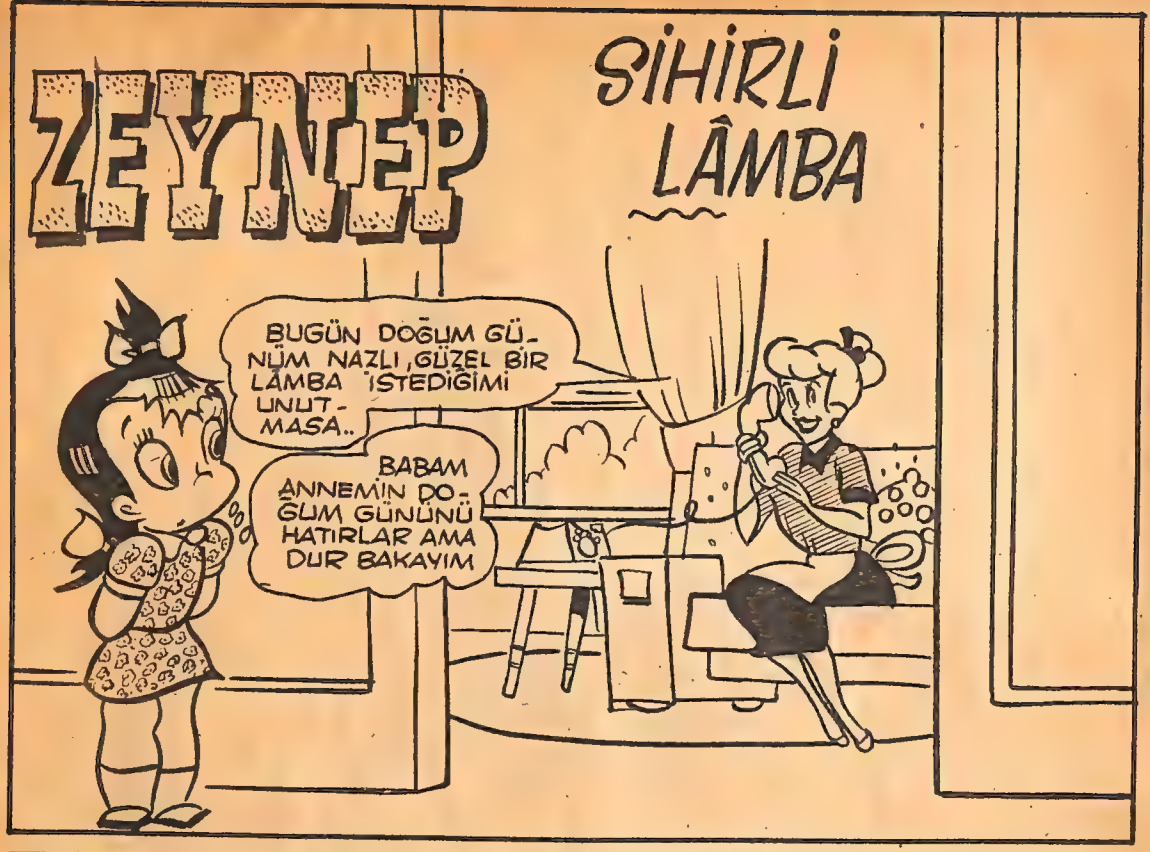

BU ESKİ BİR İRAN ANTİKASIDIR.. BEĞENMEZSENİZ GERİ ALIRIM
TAMAM.. ALIYORUM BUYRUN ON LİRA
ANNEM BUNU MUHAKKAK ÇOK SEVECEK

ANNEMİN EVDE OLMAMASI DAHA İYİ.. ONA SÜRPRİZ YAPACAĞIM
POOM!

BUYRUN.. EMRİNİZE HAZIRIM KÜÇÜK HANIM..
F-FA-FAKAT... SEN BİR.. BİR KÜÇÜK DEVSİN
ANNEM İÇİN KULLANILMAMIŞ BİR LÂMBA BULUR MUSUN
TABİİ.. ÇOK KOLAY

?
P O P
ONUN BU İŞİ HALLEDEBİLECEĞİNİ SANMIYORUM

İŞTE İSTEDİĞİNİZİ GETİRDİM
ŞEY.. ÇOK GÜZEL AMA.. DAHA KÜÇÜĞÜYLE DEĞİŞTİREMEZ MİYİZ?
MAALESEF HAYIR.. HER İSTEDİĞİNİZDEN ANCAK BİR ÇEŞİDİ YERİNE GETİRİLİR
BUNUN YANINA GÜZEL BİR İSKEMLE BULUR MUSUN
İSKEMLE Mİ..? OH, KOLAY
VIZZ
AMA BU BURAYA GİTMEDİ..BAŞKASINI GETİRMEZSEN SONRA NE YAPARIZ..
MKÂNSIZ.. BAŞKA BİR ŞEY İSTE
LEOPAR KÜRKÜ DE BULSAN...
ŞİMDİ HAZIR...
OH..NE ÇABUK KAYB OLDU...

HOOP

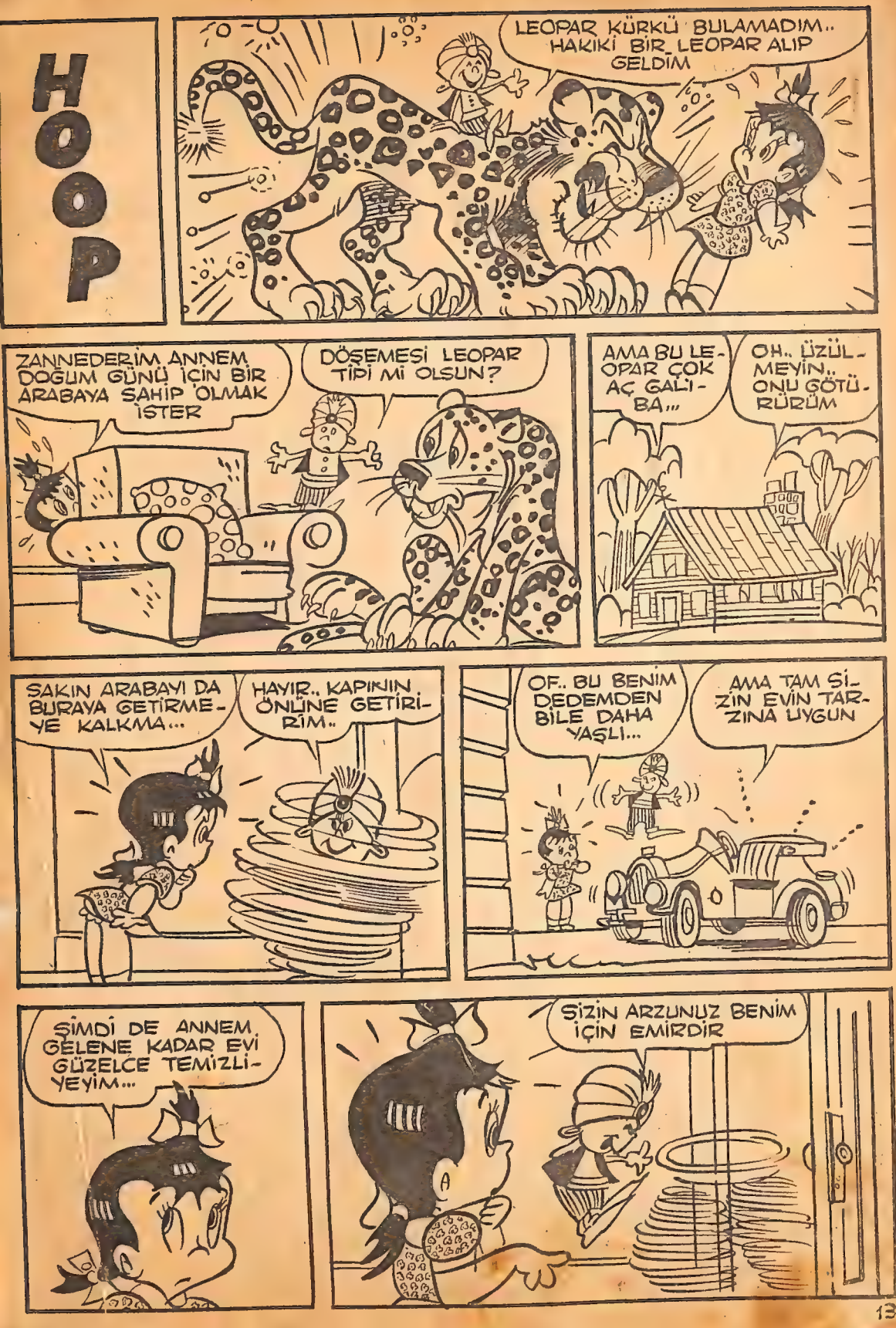
LEOPAR KÜRKÜ BULAMADIM.. HAKİKİ BİR LEOPAR ALIP GELDİM
ZANNEDERİM ANNEM DOĞUM GÜNÜ İÇİN BİR ARABAYA SAHİP OLMAK İSTER
DÖŞEMESİ LEOPAR TİPİ Mİ OLSUN?
AMA BU LEOPAR ÇOK AÇ GALİBA...
OH.. ÜZÜLMEYİN.. ONU GÖTÜRÜRÜM
SAKIN ARABAYI DA BURAYA GETİRMEYE KALKMA...
HAYIR.. KAPININ ÖNÜNE GETİRİRİM..
OF.. BU BENİM DEDEMDEN BİLE DAHA YAŞLI...
AMA TAM SİZİN EVİN TARZINA UYGUN
ŞİMDİ DE ANNEM GELENE KADAR EVİ GÜZELCE TEMİZLİYEYİM...
SİZİN ARZUNUZ BENİM İÇİN EMİRDİR

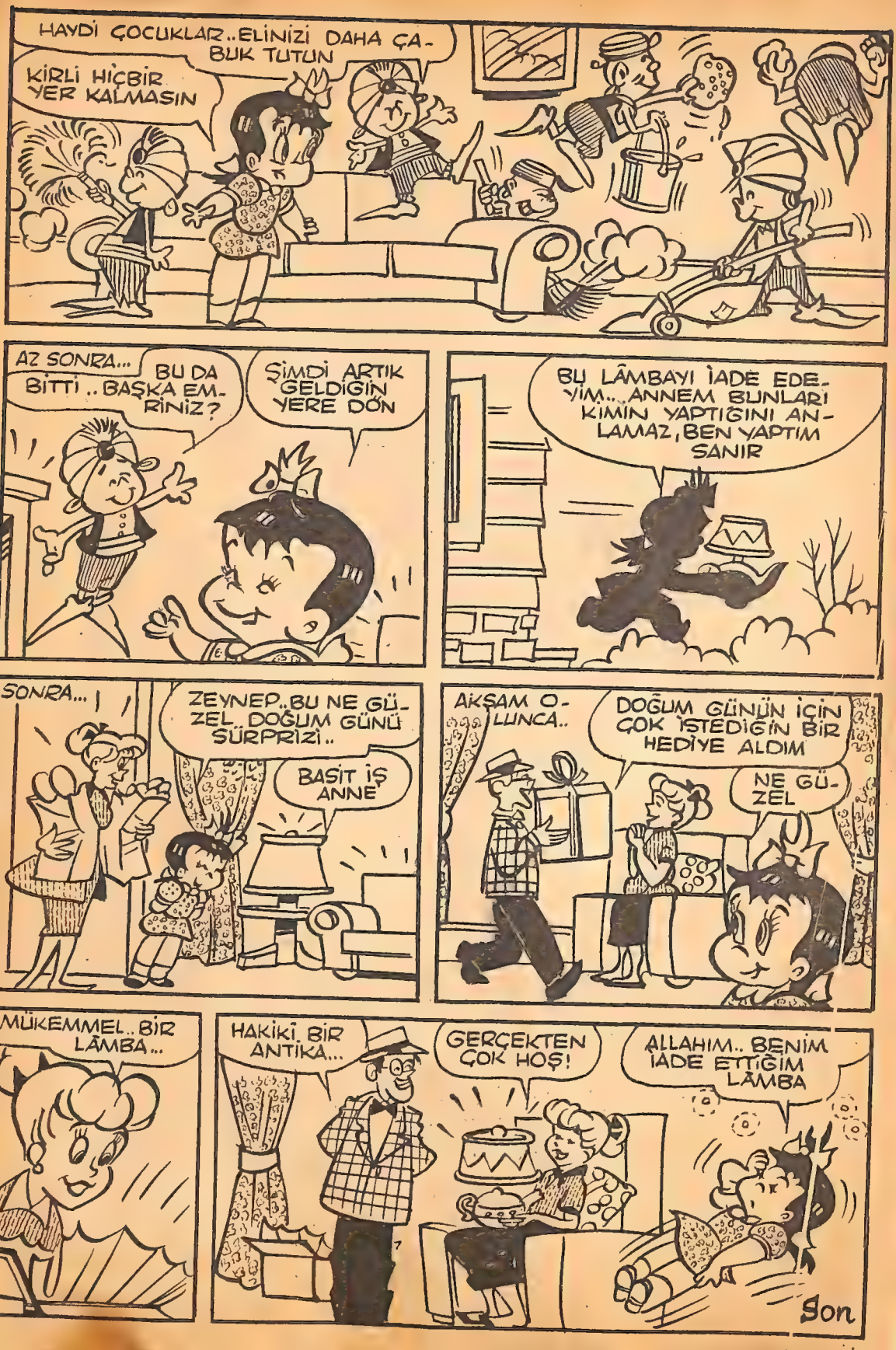
HAYDİ ÇOCUKLAR..ELİNİZİ DAHA ÇABUK TUTUN
KİRLİ HİÇBİR YER KALMASIN
AZ SONRA...
BU DA BİTTİ..BAŞKA EMRİNİZ?
ŞİMDİ ARTIK GELDİĞİN YERE DÖN
BU LÂMBAYI İADE EDEYİM...ANNEM BUNLARI KİMİN YAPTIĞINI ANLAMAZ,BEN YAPTIM SANIR
SONRA...
ZEYNEP..BU NE GÜZEL..DOĞUM GÜNÜ SÜRPRİZİ..
BASİT İŞ ANNE
AKŞAM OLUNCA..
DOĞUM GÜNÜN İÇİN ÇOK İSTEDİĞİN BİR HEDİYE ALDIM
NE GÜZEL
MÜKEMMEL..BİR LÂMBA...
HAKİKİ BİR ANTİKA...
GERÇEKTEN ÇOK HOŞ!
ALLAHIM..BENİM İADE ETTİĞİM LÂMBA
Son

Dev Kertenkeleler

DEV KERTENKELELERİN BİR CİNSİ GÜNDE BİR TON YAPRAK VE DAL KEMİRİRDİ. BİR BAŞKA CİNSİNİN AĞIRLIĞI İSE 40 BİN KİLOYDU, FAKAT BEYNİ ANCAK BİR KİLO GELİYORDU.

160 milyon yıl kadar evvel, yeryüzünün birçok yerleri, bataklıklar ve tatlı su gölleriyle kaplıydı. O zamanlar tropikal iklim, bugünküden çok daha kuzeye uzandığı için, bataklıkların birçoğunun içinden dev incir ağaçları, ağaç büyüklüğünde eğrelti otları, söğütler ve kavaklar yükselmekteydi. Zamanın kuş beyinli devleri, suyun içinde ağır ağır yürüyerek etrafa çamur saçarlardı. Et yiyen canavarlar tarafından rahatsız edildikleri vakit, derin sulara dalarak sahilin sular altında kalmasına sebep olurlardı.

Dinosor'lar, belki de dünyada yaşamış olan hayvanların en değişiği ve en garibidir. Küçük bir tavuk büyüklüğünde olanları olduğu gibi, en az küçük bir harp gemisi kadar ağır olanları da vardı. Bazıları ince vücutlu, diğer bazıları ise yağlı ve hantaldı. Bazıları dört ayaklı, diğer bazıları ise iki ayaklı idi. Uzun boynuzlu, kısa kuyruklu; koca kafalı, küçük kafalı; velhasıl her çeşidi vardı. Yalnız bu ot yiyenlerin ne gibi sesler çıkardıkları tabiatiyle bilinmemektedir.

Dinosorlar, bugüne kadar yaşamış olan hayvanların en akılsızıdır. Fosiller üzerinde yapılan tetkikler, 40 ton ağırlığında olan ve zamanının en akıllı hayvanı sayılan Sauropod'un beyninin ancak 1 kilo ağırlığında olduğunu meydana çıkarmıştır. Muhtelif dinosor'ların beyni ise ancak 120 gr. geliyordu.

1900 de Birleşik Amerika'nın Utah hükûmetinde yapılan paleontoloji kazıları esnasında, Brontosor adı verilen dev kertenkelenin 160 milyon yıllık fosili meydana çıkmıştı.

En iyi tanınan dinosor'lardan biri olan brontosor, yavruluk çağında 40 ton gelirdi. Brontosor'un görünüşü hakkında bir fikir edinmek isterseniz, 13.5 m. uzunluğunda bir yılanı, 4,5 m. boyunda bir filin içine geçmiş olarak gözlerinizin önünde canlandırmanız kâfidir.

Brontosor, güneşte biraz istirahat etmek için sahile çıktığı zamanlarda, ufak çapta bir yer sarsıntısı vücude getirdiği muhakkaktı. Ön bacakları, arka bacaklarına nisbetle bir hayli kısa ve ağır bir yükün altında eğilmiş gibi çarpıktı. Bu duruş, hayvana, vücudünün arka kısmı ön kısmı itiyormuş gibi garip bir görünüş verirdi. Bu dev kertenkele, ayrıca muazzam bir kuyruğu ardı sıra sürüklerdi.

Başı, vücudüne nazaran ufak bir düğüm görünüşündeydi. Günde en az bir ton yaprak ve dal kemiren brontosor'un, devrinin en tembel hayvanı olduğuna şüphe yoktur.

Kendini korumak için hiçbir müdafaa vasıtasın sahip olmadığı için, zamanının obur et yiyen dinosor'larına pek çabuk kurban olurdu. Bu kuş beyinli muazzam hayvanın yegâne arzusu, tarihten evvelki devirlerin balta girmemiş ormanlarını yemekte rahat bırakılmasıydı.

1937 de, Amerika'da, Grand Junction mevkiinde başka bir dev kertenekelenin fosilleri keşfedildi. Stegosor adlı bu muazzam hayvan da brontosor gibi bir ot yiyendi. Görünüş itibariyle brontosor'dan da daha acayip ti.

7,5 m. boyunda olan bu hayvanın, Brontosor gibi gayet kısa ön bacakları vardı; başını, yerden 6 m. yüksekte tutacak yerde, âdeta yere yapıştırıp yürürdü. Fakat vücudünün en garip kısmı, kulaklarından kuyruğunun ucuna kadar uzanan, yürek şeklinde kemik diken disiziydi. Bel de 60 sm. boyunda olan bu dikenler, kuyruk bölgesinde birer tabak manzarasını alırdı.

Stegosorun üzerine atılan et yiyen düşmanları; ağızları, kolayca yerlerinden çıkabilen bu dikenler le dolunca, müvazenelerini kaybedip düşerlerdi. Bu arada Stegosor, yan dönüp kuyruk dikenlerini harekete geçirmek fırsatını bulurdu.

Stegosor muhakkak ki dünyanın en aptal hayvanıydı. Omur iliğinin ucunda, 70 gr. ağırlığında bir yumru olan beyni, hayvanın kuyruğuna emirler veremiyecek kadar kudretsizdi. Neticede, hayvanın butunda, başındakin-

den 20 defa daha büyük bir beyin teşekkül etmişti.

1 numaralı beyin, taarruza uğramak gibi müşkül bir mesele ile karşılaşınca, meseleyi 2 numaralı beyine devretmek suretiyle, mes'uliyetten kurtulurdu. Bu muazzam hayvanın zekâsı, ancak yemesine ve yumurtlamasına yetecek kadardı.

Brontosor ile stegosor'un en büyük düşmanı, et yiyen bir dinosor olan allosor'du. Allosor fosilleri, 4.2 m. boyunda ve 9.90 m. uzunluğundadır.

Allosor, kuvvetli ard bacakları ve kuyruğu üzerinde otururdu. Manzaranın renklerine uyan postu sayesinde, kurbanlarının gözünden gizlenerek onları pusuya düşürdüğü tahmin edilmektedir. Bahçıvan tarağı gibi dişleriyle, bir ısırışta, fıçı büyüklüğünde bir et parçasını koparabiliyordu. Tırpana benziyen pençeleri, en sert derileri yüzebilecek kadar sağlamdı.

Nesiller ilerledikçe, kurbanlarının büyüklüğüne uymak için gitgide büyüyen Allosor'lar, bir milyon nesil kadar sonra, yeryüzünde yaşamış en kudretli hayvan olan Tirannosor şekline girdiler.

Tirannosor, 14 m. uzunluğunda ve 5.4 m. boyundaydı. Yarım ton ağırlığındaki başında, her biri boğa boynuzu büyüklüğünde olan dişler vardı.

Dünyada görülmüş olan en büyük hayvan 13.5 boyunda, ördek kafalı Brakyosor'dur. Bu hayvanın başı ve beyninden başka her şeyi büyüktü. O kadar dalgındı ki beyninin, kuyruğuna verdiği emirler yolda kaybolur giderdi.

PANDA KARINCAYİYEN

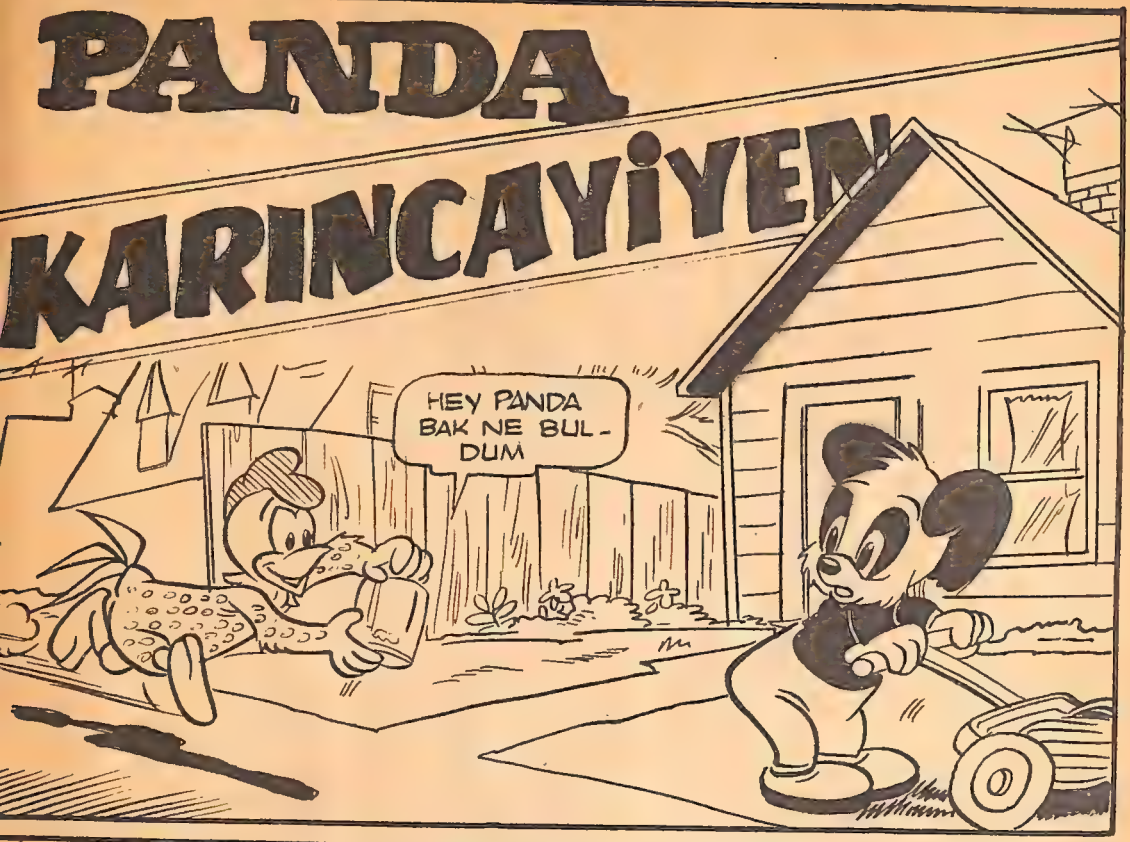

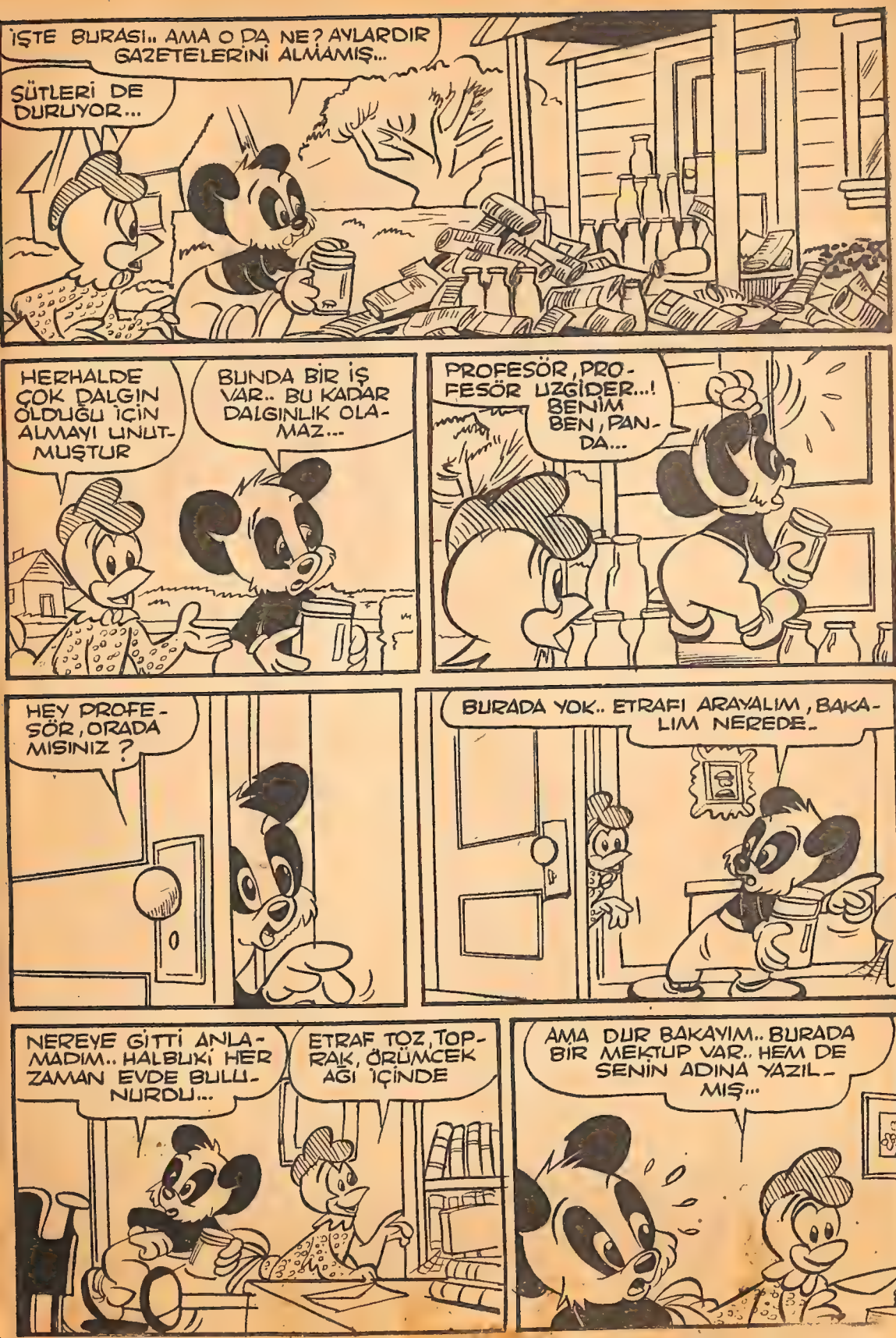
İŞTE BURASI.. AMA O DA NE? AYLARDIR GAZETELERİNİ ALMAMIŞ..
SÜTLERİ DE DURUYOR...
HERHALDE ÇOK DALGIN OLDUĞU İÇİN ALMAYI UNUTMUŞTUR
BUNDA BİR İŞ VAR.. BU KADAR DALGINLIK OLAMAZ...
PROFESÖR, PROFESÖR UZGİDER...! BENİM BEN, PANDA...
HEY PROFESÖR, ORADA MISINIZ ?
BURADA YOK.. ETRAFI ARAYALIM, BAKALIM NEREDE..
NEREYE GİTTİ ANLAMADIM.. HALBUKİ HER ZAMAN EVDE BULUNURDU...
ETRAF TOZ, TOPRAK, ÖRÜMCEK AĞI İÇİNDE
AMA DUR BAKAYIM.. BURADA BİR MEKTUP VAR.. HEM DE SENİN ADINA YAZILMIŞ...

BİR HAFTA SONRA...
İŞTE ARADIĞINIZ ADAYA GELDİK
GÜZEL, ORAYA YANAŞ DA İNELİM KAPTAN..

İMKÂNSIZ.. BU ADAYA ANCAK BU KADAR YANAŞABİLİRİM
AMA KIYIYA NASIL ÇIKACAĞIZ.. ORAYA KADAR, YÜZEMEYİZ KI..
YÜZME DE BİLMEM..

MERAK ETMEYİN.. SİZİ BU SANDALLARA BİNDİRİP ADAYA KADAR ÇIKARTACAĞIM
SAĞOLUN KAPTAN

İYİ ŞANSLAR ÇOCUKLAR.. SANDAL SİZDE KALSIN.. BELKİ LÂZIM OLUR
BUNU DOĞRU SÖYLEDİN

ETRAF ÇOK SAKİN GÖRÜNÜYOR
BİZİ KARŞILAMAK İÇİN MERASİM KITASI MI ÇIKARACAKLARDI

BURASI BÜYÜK BİR ADA DEĞİL.. PROFESÖR UZGİDER MUHAKKAK BURADADIR.. ONUN İÇİN EMNİYETTE SAYILIRIZ
ŞURAYA BAK PANDA.. MÜTHİŞ BİR ORMAN

ONU BULMAK İÇİN ŞU YOLDAN GİTMEMİZ GEREKİR

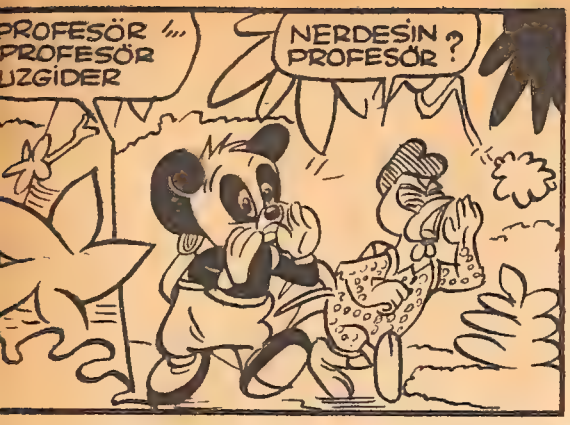
PROFESÖR ,,,
PROFESÖR
UZGİDER
NERDESİN PROFESÖR ?

BİR ŞEY DUYDUN MU
YOÇ.. SADECE BİZİM SESİMİZİN YANKISI DUYULUYOR

HER TARAF KARANLIK VE KORKU VERİCİ...
DOĞRUSU YÜREĞİM TİTRİYOR..

ŞURAYA BAK.. BİR ŞEYLER KIPIRDIYOR
KIPIRDAYAN PROFESÖR DEĞİLDİR

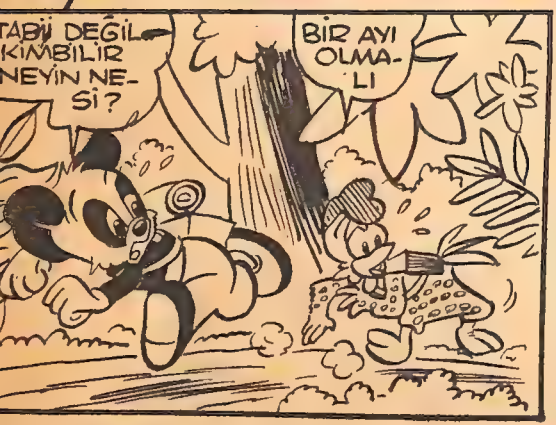
TABİİ DEĞİL KİMBİLİR NEYİN NESİ?
BİR AYI OLMALI

ÇABUK.. ŞU AĞACA ÇIKIP BAKALIM ,,,

İŞTE ORADA.. SAKIN GÜRÜLTÜ ETME
NEFES BİLE ALMIYORUM

NE O GÖRDÜĞÜN
DEV BİR KARINCA..

BİZİ GÖRDÜ MÜ DERSİN?

PROFESÖR ONLARIN GÖZLERİNİN ÇOK ZAYIF OLDUĞUNU SÖYLERDİ

AYY.. ÜZERİMİZE GELİYOR

MANACAK KADAR KUVVETİ YOKTUR

KENDİMİZİ AŞAĞI MI ATSAK..

ÖBÜR TARAFA GEÇELİM

UF.. NEYSE YAKINMIŞ..

YA.. TABİİ

KOCA AĞACI KOÇ PARDI GÖTÜRÜYOR.. NE YAPALIM ŞİMDİ..

UZAKLAŞALIM ÇABUK

HANGİ YOLDAN

BU PATİKADAN

GEÇ KALDIK.. BAŞKA BİRİ GELİYOR

BİR BAŞKASI DA ARKAMIZDA

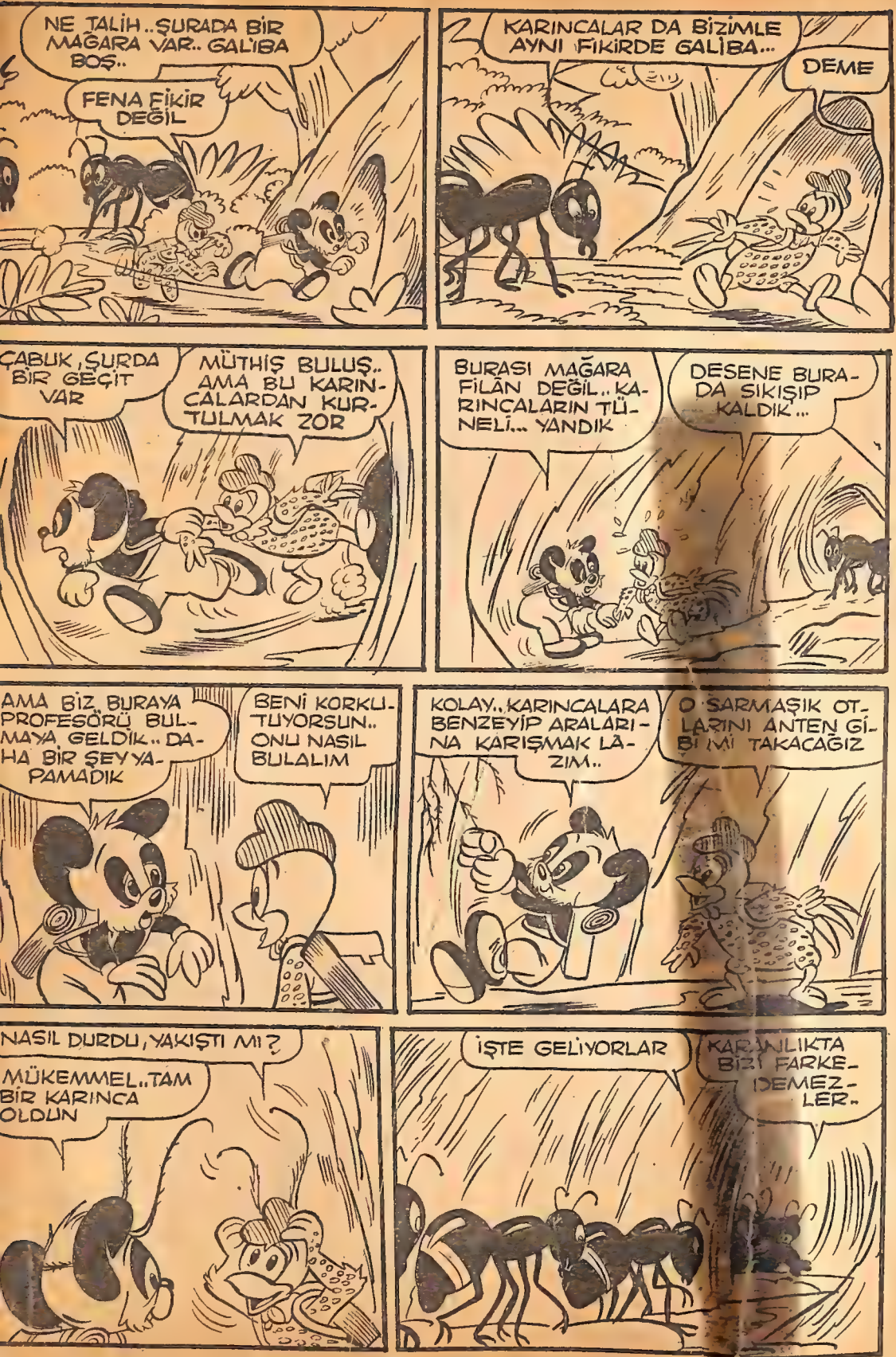
NE TALİH..ŞURADA BİR MAĞARA VAR.. GALİBA BOŞ..
FENA FİKİR DEĞİL
KARINCALAR DA BİZİMLE AYNI FİKİRDE GALİBA...
DEME
ÇABUK, ŞURDA BİR GEÇİT VAR
MÜTHİŞ BULUŞ.. AMA BU KARINCALARDAN KURTULMAK ZOR
BURASI MAĞARA FİLÂN DEĞİL.. KARINCALARIN TÜNELİ... YANDIK
DESENE BURADA SIKIŞIP KALDIK...
AMA BİZ BURAYA PROFESÖRÜ BULMAYA GELDİK.. DAHA BİR ŞEY YAPAMADIK
BENİ KORKUTUYORSUN.. ONU NASIL BULALIM
KOLAY.. KARINCALARA BENZEYİP ARALARINA KARIŞMAK LÂZIM..
O SARMAŞIK OTLARINI ANTEN GİBİ Mİ TAKACAĞIZ
NASIL DURDU, YAKIŞTI MI?
MÜKEMMEL.. TAM BİR KARINCA OLDUN
İŞTE GELİYORLAR
KARANLIKTA BİZİ FARKEDEMEZLER.

BU KARINCALAR GENE DIŞARI ÇIKIYORLAR
DAHA İYİ.. İŞTE ARALARINA KARIŞTIK
UF.. ŞURAYA BAK..
VAY.. BUNLAR ÇOK KALABALIK!..
BU ODUNLAR BİR TON GELİR.. BİZ ONLARI TAŞIYAMAYIZ...
O AĞAÇLARI O KADAR HIZLI NASIL TAŞIYORLAR BİLMEM
UH-OH
VAY.. BURAYA BİR DE BEKÇİ DİKMİŞLER
O DA ARKAMIZDAN GELİYOR
TABANA KUVVET
NEREYE?
TÜNELE.. İYİCE ARARSAK PROFESÖRÜ ANCAK ORDA BULABİLİRİZ...
O BEKÇİ KARINCADAN HÂLA KORKUYORUM
O BİZİ ÇOKTAN UNUTMUŞTUR! ZATEN BİZE YETİŞEMEZ

AYY.. GALİBA BİRAZ YANILIYORSUN PANDA.. KARINCA ARKAMIZDA
VAY VAY.. O BİZDEN DAHA SÜRATLİYMİŞ.. ÇABUK DAVRAN, GÖZÜNÜ AÇ!!!
NEREDEN GİDECEĞİZ ?
BİZİ BULAMIYACAĞI BİR YERE...
KARINCA YUMURTALARI
ÖÖF.. HER TARAF YUMURTA DOLU.. ŞU İŞE BAK
YUMURTA ÜZERİNDE YÜRÜMENİN TAM ZAMANI
DİKKATLI OL.. SAKIN KIRMA..
BU KAN EMİCİ KARINCA TİPLERİNDEN OLMALI...
BAK HELE..
BURDA SIKIŞTIK.. KAÇACAK ZAMAN DA KALMADI...
İÇİ BOŞ BİR YUMURTA.. BURDA BULAMAZ BİZİ
FAKAT PANDA GENE YANILMIŞTI...
PAT
PAT
PAT
PAT

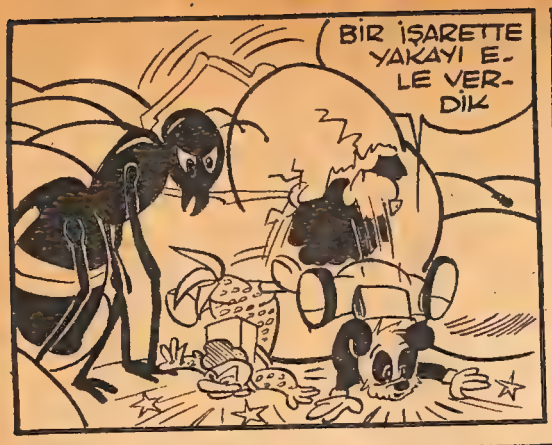
BİR İŞARETTE YAKAYI ELE VERDİK

BİZİ NEREYE GÖTÜRÜYOR BU
ÇEKİNECEK BİR ŞEY YOK.. KORKMA...

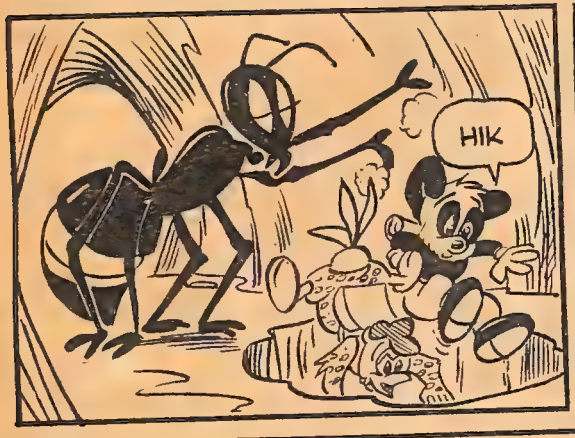
HIK

AY.. DÜŞÜYORUZ TEKE
MEKER.. BU DÜŞÜŞ
BİR SAAT ÇEKE
NE HOŞ DE
ĞİL Mİ

PROFESÖR UZGİDER!
PANDA.. BURALARDA İŞİNİZ NE?

SİZİ ARAMAYA GELDİK PROFESÖR
MEMNUN OLDUM.. ÇOK MÜŞKÜL VAZİYETTEYİM..

NE GİBİ
BEN, KARINCA TİPİ BULMAYA GELDİM.. ONLAR BENİ ENDE
BİR TİP OLARAK BULUP B
RAYA TIKTILAR..

BANA ÇOK İYİ BAKTILAR.. HEP MUZ VE MEYVA VERDİLER.. SADECE BURDAN ÇIKMAMI YASAKLADILAR
KEDERLENMEYİN PROFESÖR.. SİZİ BULDUK YA, NASIL OLSA BURDAN ÇIKARIZ
AMA NASIL ? TEK BİR YOL VAR.. ORASI DA MUHAFIZ DOLU
BİZ ONU DÜŞÜNMÜŞTÜK.. KAZMA KÜREK GETİRDİK ONUN İÇİN
BİR TÜNEL KAZIP BURDAN ÇIKARIZ..
DEMEK Kİ BU KADAR ZAMAN SONRA YİNE GÜNEŞİ GÖREBİLECEĞİM
KARINCALAR NE YAPTIĞIMIZI KEŞF ETMEDEN TÜNELİ BİTİRELİM
Bir zaman sonra
NASIL GİDİYOR İŞ?
ÇOK İYİ.. GALİBA ARTIK SONUNA YAKLAŞTIK !..
YAŞASIN.. İŞTE BULDUK..
HAYDİ ÇOCUKLAR , GELİN !..
ÇABUK PROFESÖR
ELİMİZİ ÇABUK TUTARSAK KURTULURUZ

Yİ-İ-İİ... ŞUNA BAK.. KORKUNÇ BİR ŞEY BU...
BUNU BİLSEYDİK ÇIKMAZDIK
BU KARINCALARIN KİRALİÇESİDİR.. ÇOK KUVVETLİDİR.. ASIL ŞİMDİ TEHLİKE KARŞISINDAYIZ
ÇABUK KAÇIP KURTULALIM
YAZIK.. ÇOK GEÇ..
BİR NÖBETÇİ DAHA..
HIK
HERKES BAŞININ ÇARESİNE BAKSIN...
ANNEE. ŞUNA BAK!..
BUNLAR KARINCALARIN EN BELALI CİNSİDİR...
BUNLAR NEREYE GİDİYOR?
BİR ŞEYLER ARIYORLAR GALİBA...

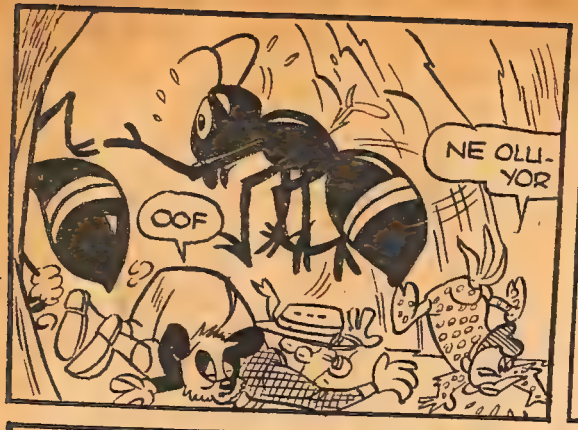
NE OLUYOR
OOF

BÖYLE ÇABUK ÇABUK NEREYE GİTTİLER?
BİR TEHLİKE SEZDİLER MU HAKKAK

BURDA DURMAYIM.. BİZDE YOK OLALIM
DUR, BİR DAKİKA..

VAY.. ŞURAYA BAK.. NE GELİYOR KARŞIDAN
O NE-DİR O?

PROFESÖR.. ŞU TÜNELDEN GELEN CANAVARA BAK..
ŞİMDİ KAÇMALARININ SEBEBİNİ ANLIYORUM

OH ÇOCUKLAR... HAPI YUTTUM... HEPİNİZ HAPI YUTTUNUZ.. BU KARINCA YİYENDİR.. ADAMI KESER

ÇABUK ŞU BİZİM FLİT MAKİNESİNİ ÇIKARIP BANA VER.. SON ÇAREMİZ BU
AMA BU SİVRİSİNEKLER İÇİN...

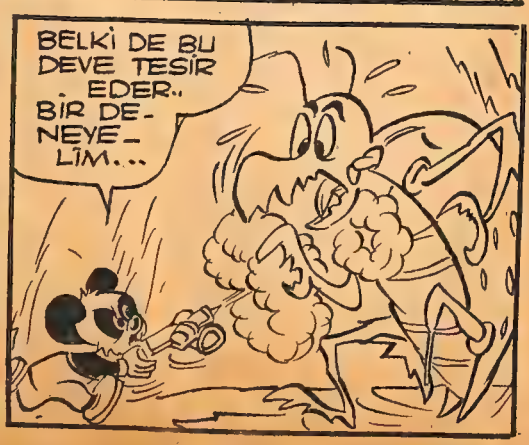
BELKİ DE BU DEVE TESİR EDER.. BİR DENEYELİM...

İŞTE KAÇIYOR.. BAŞARDIK...
YAŞA
BU İŞİ BECERDİN
PANDA BU GERÇEKTEN BÜYÜK BİR BAŞARI... TEBRİK EDERİM..
SAĞOLUN PROFESÖR
KARINCALAR GENE GELMEDEN KAÇALIM
ÇABUK OLUN.. SANDAL ORADA..
BELKİ DE ŞEHİRLERİNİ KURTARDIK DİYE BİZİ KAHRAMAN SANIYORLARDIR
GÜNLERCE SONRA, PROFESÖRÜN EVİNDE
İYİ BİR MACERA OLDU.. AMA SİZ ARADIĞINIZ BÖCEĞİ BULAMADINIZ
O ADADA, KOLEKSİYONUMA GİRECEK BİNLERCE BÖCEK VARDI
SİZİN ARADIĞINIZ NE CİNSTİ?
YEŞİL RENKLİ ALTI YEDİ SANTİM BÜYÜKLÜĞÜNDE BİR BÖCEK
YEŞİL RENKLİ Mİ?
BİR YERE KIPIRDAMAYIN.. BENİ BEKLEYİN
EVET BUYDU.. AMA SİZ BUNU NERDE BULDUNUZ
BUNU BULUNCA SİZE GÖSTERMEYE GELDİK.. YOKTUNUZ.. SİZİ KURTARMAMIZI BU BÖCEK SAĞLADI...
SON

KABAKLA DİKEN

Kabak bitkisi, dikene şöyle diyordu: «Ölsen ne çıkar sanki? Olup olacağın bir eşek dikeni değil mi? Bu dünyaya ne faydan var? Halbuki benim kalbim dondu mu, çocuklar ne kabak çekirdeği yiyebilir, ne de fener yapabilirler.»

Bir yaprak yığınının altında bir kabak çekirdeği ile ufak bir dikencik yaşıyordu.

Bir gün rüzgâr toprağın altına sokuldu, soğuk diliyle dikenciği yaladı. Diken, ürpererek kımıldandı:

— Aman anneciğim, ölüyorum! diye ağladı.

Kabak çekirdeği, sert kabuğunu açarak seslendi:

— Ölsen ne çıkar sanki? Olup olacağın bir eşek dikeni değil mi? Bu dünyaya ne faydan var? Hele bir kere de bana bak. Kalbim dondu mu, artık çocuklar ne kabak yiyebilir, ne de kırmızı fenerler yapabilirler. Peşimden bütün dünya yas tutar. Ya sen?

Hiddetle içini çeken dikencik:

— Ben de senin gibi besleyici bir bitkiyim, dedi.

— Bu dikenlerinle seni kim yer?

— Eşekler.

— Eşeklerin dünyaya ne faydaları var sanki?

— Onlar olmasa dağdan odunu kim indirir? Koca şehrin sütünü kim taşır?

Kabak çekirdeği:

— Yeter, yeter! diye çıkıştı. Ben de ne diye senin gibi bir gevezeyle çene yarıştırıyorum? Sen yalnız yaz günleri yanından geçen koyunların yününü yolarsın. Başka hiçbir işe yaramazsın.

Eşek dikeni, bu sözlere çok üzüldü. Ama fazla birşey söylemedi.

Bahar gelince, tarlanın sahibi yamalı abasını bir ağaç dalına astı, kapıyı acarak evden dışarı çıktı. Zümrüt gibi yeşil ovayı geçerek tarlasına vardı. İki kere tarlayı baştan başa dolaştı. Nihayet bir kıyısında durdu ve:

— Bu yıl burayı kabakla doldursam çok iyi edeceğim, dedi. Hemen ertesi gün, kabak çekirdeklerini tarlaya saçtı. Çok geçmeden toprak yeşil kökenlerle örtüldü. Dikenin yakınındaki kabak çekirdeği de serpildi, kürek gibi yapraklar salıverdi. Yanındaki eşek dikeni de

boy attı, yükseldikçe yükseldi.. Bir ay sonra, kabak ta, altın bir kadeh gibi sarı bir çiçek açtı. Üstüne arılar konuyor, kendilerine bal topluyorlardı. Kabak, eşek dikenine için için gülümsedi.

Fakat birden müthiş bir kuraklık başlayıverdi, yerler çatladı. Aylarca bir damla yağmur düşmedi. Toprak: «su, su» diye inledi. Bir gün köylü, Kabak tarlasını tekrar dolaştı, kabakların halini görünce, üzüldü:

— Bu böyle olmaz! Bunları biraz sulamalı. Susuzluktan nerdeyse kavrulacaklar! Kırağı çarpmış gibi buruşmuşlar, dedi. Köylü evine döndü. Biricik eşeğine iki güğüm yükledi. İçini kuyudan soğuk su ile doldurdu. Eşeğine:

— Koş, kuzum, koş! Yoksa kabaklar susuzluktan kavrulacaklar, dedi.

Eşek tarlaya doğru koşmağa başladı. Fakat birden ayağı bir taşa çarptı. Hayvancağız yere yuvarlandı. Güğümler döküldü. Köylü öfkeyle acı acı içini çekti, şapkasını çıkardı, alnının terini sildi. Mağrur kabak, iki yanında soğuk su birikintisi parlıyan eşeğe baktı, kışın söylediği sözleri hatırlıyarak utandı ve altın kadehini kapattı.

— Zavallı hayvan, benim köküme de birkaç damla su getiriyordu diye düşündü. İki gün sonra, susuzluktan kavrulan

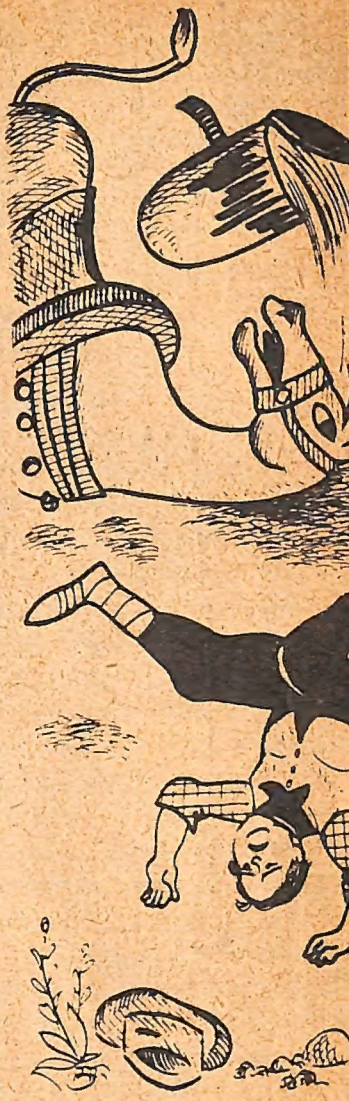

kabak, uykuya dalmış bi kuru toprak üzerine rildi, inledi, geniş yaprları kıvrıldı.

Tarlanın ortasında yanız eşek dikeni kaldı.

ÇOCUK YUVASI

AYLIK ÇOCUK MECMUASI

ADRES: Kültür Yayın Ltd. Ort. Türk Ticaret Bankası Galatasaray - İstanbul

Telefon: 44 06 26

Basıldığı yer: DURAN OFSET Matbaası

Sahibi: Türk Ticaret Bankası Kültür Yayın Ltd. Ort.

İmtiyaz Sahibi: Sabri Sabit SAĞIROĞLU

Hazırlayan ve Yazı İşlerini fiilen idare eden:

NURAN D. ŞENER

Resim işleri: Altan DELİORMAN

ABONE: Yıllık abone bedeli 10 Liradır. Bütün Türk Ticaret Bankası Şubelerinde abone kaydedilir. Banka şubesi olmayan yerde abone olmak isteyenler mecmuanın adresine 10 lira göndererek abone olabilirler.

Gerçek bir olayın hikâyesi

KUŞ MU, UÇAK MI?

GÜMÜŞ KUŞUN KARNINA BİNEREK UZAK DİYARLARA GİTMEK İSTEYEN ZAVALLI HİNTLİNİN DİLEĞİ YERİNE GELMEDİ; O BUNUN SEBEBİNİ HİÇ ANLAYAMIYACAKTI.

2 4 yaşındaki Feliks cahil bir Hintli idi, onun için kalkan, konan uçan uçaklar zengin memleketlere gidip gelen kuşlardı. Belki o da bunlardan birine binse şu dilenci halinden kurtulurdu. Kaç defa bu «hayvanların» büyük hava alanından hareket edip mavi ufukta kaybolduklarını görmüştü. Kararını vermekte gecikmedi: O da bunlardan birine binerek, belki güzel bir hayat yaşayabileceği bir memlekete gidecekti. Fakat onu hayvanın karnına bırakmıyacaklarını pekâlâ biliyordu. Uçakların iniş kalkışını defalarca seyredip tetkik etti. Nihayet plânı için uygun bir çare buldu.

Büyük bir uçağın kalkacağı vakti tahmin ederek alana gitti. Büyük gümüşten kuş havalanmaya hazırlanıyordu. Tekerlekleri üzerinde yavaş yavaş önünden geçerken, vaktin geldiğini hesaplayıp, bir hamlayışta parmaklığı aşarak uçağın peşinden koşmaya başladı... Bir kaç saniye sonra yetişerek tekerlek direklerinden birini yakalayıp, kendini dingil üzerine çıkmeyi başardı.

Hayvan daha hızlı, daha hızlı koşuyordu... Alana değen tekerlekler şimdi yerden kalkmıştı... Havalandı! Şiddetli rüzgâr Feliks'i bulunduğu yerden koparıp alacak gibi idi. Fakat o elleri ve ayakları ile olduğu yere sımsıkı yapışmıştı. Alan gittikçe küçülüyordu. Fakat aşağıdaki adamlar neden öyle elleri kolları ile telâşlı hareketler yapıyorlardı? Acaba onu mu işaret ediyorlardı? Gülmek geldi, arzusuna muvaffak olmuştu ya! Bocaman hayvan şimdi bacaklarını yukarı çekecek, rüzgâr da artık ona dokunmayacaktı. Hayvan bacaklarını mutlaka yukarı çekecekti, o böyle düşünmüştü.

Fakat uçaktakiler işi anlamışlardı. Uçak dönerek inmek için daireler çizmeye başladı. Pilot başından kasketini çıkardı, alnından terler akıyordu. Hintli ayaklarının dengesini kaybetmekle beraber, ellerile direklere sımsıkı tutunmuştu. Böylece veda ettiğini sandığı alana sallanarak inmeye başladı. Uçak yavaşça yere kondu.

Birkaç saniyede etraf kalabalıkla dolu iki polis Feliks'i kollarından yakaladılar. O hayretle soruyordu: «Neden geri geldik? Benim içinse, ben uçmak istiyordum! Okuma yazma öğrenmeye gidecektim! Göreceksiniz, beni bırakınca tekrar bu hayvana atlayacağım!»

Birkaç dakiak sonra uçak tekrar havalandı. Yolcular, aşağıda iki polis ortasında giderken, boyuna havalanan uçağa bakan, fakir Hintliyi seyrediyorlardı.

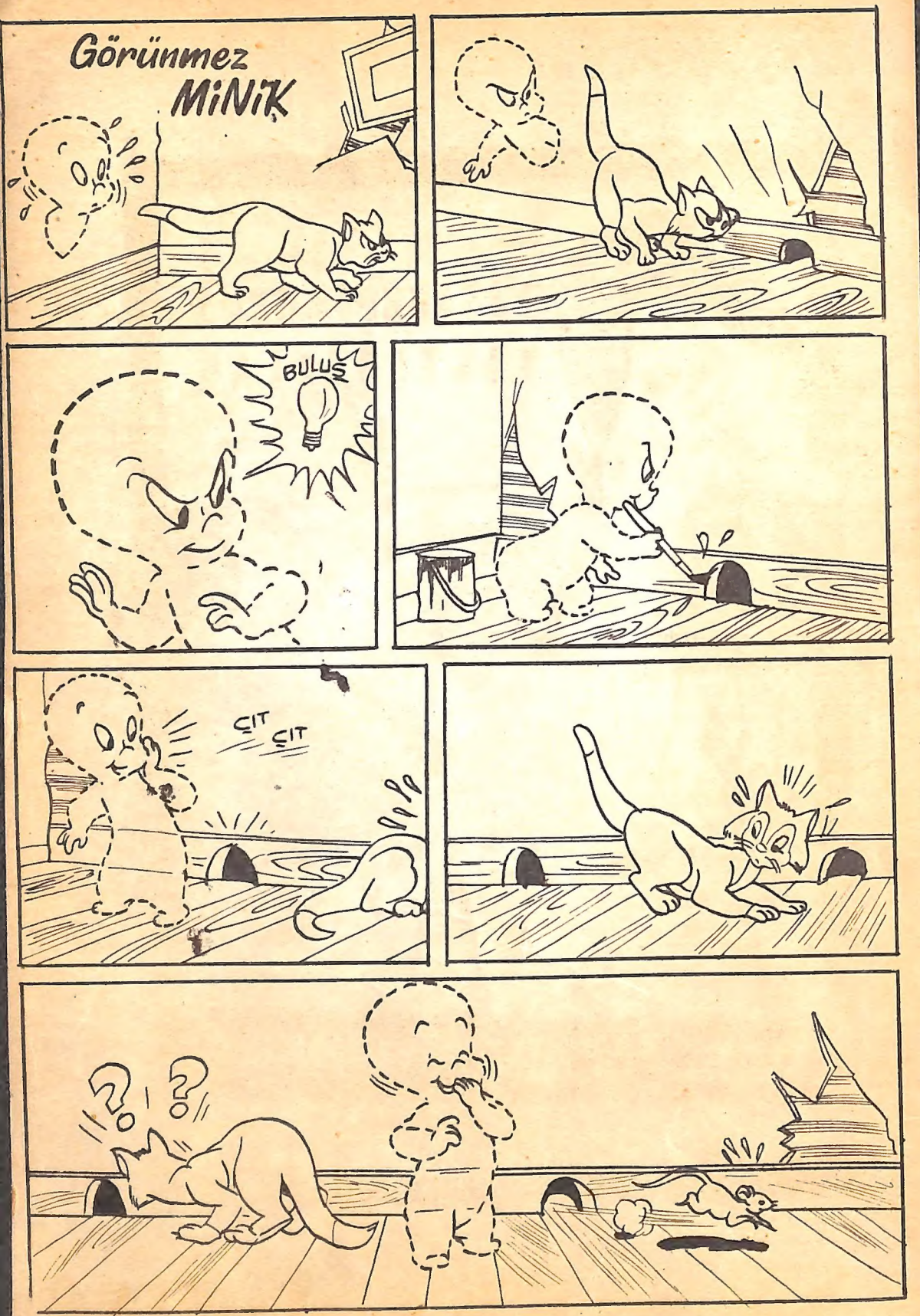
Görünmez
MİNİK
BULUŞ
ÇIT ÇIT

TASARRUF KÜÇÜK
YAŞTABAŞLAR
TÜRK TİCARET BANKASI
VADELİ HER 50 LİRAYA VADESİZ
HER 100 LİRAYA BİR KUR'A NUMARASI
TÜRK TİCARET BANKASI
KÜLTÜR YAYIN 15